

Міжнародний науковий семінар «Українсько-в'єтнамські відносини: історія, реальність та перспективи» (м. Ханой, 12 травня 2011 року)

У рамках виконання державної теми «В'єтнамсько-українські відносини у новій міжнародній обстановці» Інститут європейських досліджень В'єтнамської академії суспільних наук (BACH) організував та провів міжнародний науковий семінар «Українсько-в'єтнамські відносини: історія, реальність та перспективи».

З української сторони у семінарі взяли участь представники посольства України в СРВ (Надзвичайний та Повноважний посол України О.В. Шовкопляс, перший секретар О.В. Іщенко) та представники Національної академії наук України (академік-секретар Відділення історії, філософії та права, академік НАН України, професор, доктор філософських наук О.С. Онищенко, науковий співробітник Інституту сходознавства ім. А.Ю. Кримського, кандидат філологічних наук В.А. Мусійчук). В'єтнамську сторону представляли керівництво BACH (президент BACH, професор, доктор Нгуен Суан Тхант, віце-президент BACH, професор, доктор Нгуен Куанг Тхуан), науковці Інституту європейських досліджень та інших інститутів BACH, представники в'єтнамського МЗС, широкий загал науковців з різних навчальних закладів.

З вітальним словом виступив віце-президент BACH Нгуен Куанг Тхуан, що описав основні проблеми сучасних в'єтнамсько-українських відносин, а також визначив основні напрямки роботи семінару:

1. Огляд історії, аналіз сучасного стану розвитку в'єтнамсько-українських стосунків у сферах політики, дипломатії, економіки,

культури, освіти, науки і техніки.

2. Аналіз потенціалу та порівняння таких переваг, як геополітичне та геоекономічне положення, традиційне співробітництво, потенціал різних галузей для розвитку в'єтнамсько-українських відносин.

3. Розгляд стану та ролі в'єтнамської діаспори в Україні у розвитку двосторонніх відносин.

4. Прогнозування перспектив розвитку в'єтнамсько-українських стосунків та обґрунтування методів стимулування цих відносин у найближче десятиліття.

На першому засіданні семінару головували віце-президент BACH Нгуен Куанг Тхуан та академік НАН України О.С. Онищенко. Були виголошенні такі доповіді. Доповідь Надзвичайного та Повноважного посла України у Соціалістичній Республіці В'єтнам О.В. Шовкопляса «Сучасна ситуація в Україні як передумова для підірвання розвитку українсько-в'єтнамських стосунків» була присвячена аналізу сучасної політичної, економічної ситуації в Україні, розгляді останніх реформ та їх ролі для розвитку українсько-в'єтнамських відносин. Доцент, доктор Дінь Конг Туан, головний редактор журналу «Європейські дослідження» у доповіді «В'єтнам – Україна: всебічне співробітництво та партнерство» охарактеризував точки дотику України та СРВ у галузі політики та дипломатії, торгівлі та економіки, банково-фінансової сфери, у галузі туризму, транспорту, науки і технологій, освіти, стан в'єтнамської діаспори. О.В. Іщенко, перший секретар Посольства України у Соціалістичній Республіці В'єтнам у своїй доповіді «Торговельно-економічне та науково-технічне співробітництво між Україною та В'єтнамом: сучасна ситуація та перспективи розвитку» детально зупинився на конкретних галузях народного господарства, що викликають або можуть викликати взаємне зацікавлення. Доцент, доктор Ван Нгок Тхань з Ханойського педагогічного університету передінявся проблемою в'єтнамської діаспори в Україні, яка сьогодні досягла 10 000 чоловік,

і яка є однією з рушійних сил у розвитку двосторонніх відносин.

На другому засіданні головували директор Інституту європейських досліджень, доктор Нгуен Ан Ха та перший секретар посольства України в СРВ О.В. Іщенко. Академік НАН України О.С. Онищенко у доповіді «Українсько-в'єтнамські історико-культурні зв'язки: тенденції розвитку» висвітлив основні лінії зв'язків між двома країнами з часів Радянського Союзу до сьогодення, підкреслив досягнення та визначив потенційні перспективи для співробітництва. Професор, доктор Данг Тхі Лоан з Університету державної економіки висвітила питання перспективи та розвитку в'єтнамсько-українського співробітництва в торговельно-економічний галузі, враховуючи досвід останніх двадцяти років. Науковий співробітник Інституту сходознавства ім. А.Ю. Кримського НАН України, к. ф. н. В.А. Мусійчук окреслила історію, сучасний стан та перспективи дослідження та перекладів в'єтнамської літератури в Україні.

Через брак часу не всі заплановані доповіді були виголошенні. Крім того, за результатами конференції планується видання збірки матеріалів, до якої, крім зазначених доповідей, увійдуть статті українських та в'єтнамських науковців, які не змогли приїхати на семінар, зокрема таких: проф., д. і. н. Л.В. Матвеєва: «Дослідження Далекосхідного регіону в Інституті сходознавства ім. А.Ю. Кримського НАН України», проф., д. і. н. О.Є. Лисенко: «Народи України і В'єтнаму в боротьбі проти нацизму, мілітаризму та колоніалізму в роки другої світової війни», проф., д. і. н. А.І. Кудряченко: «Геополітичні виміри розвитку України в глобалізованому світі: виклики та перспективи», проф., д. політ. н. В.П. Горбатенко: «Формування сучасної стратегії гуманітарного розвитку: загальноцивілізаційна тенденція та досвід України», д. н. Нго Тат То: «Використання потенціалу, переваг України для розвитку в'єтнамсько-українських відносин», д. н. Нгуен Ан Ха: «Деякі політичні реформи в Україні після всесвітньої фінансово-економічної кризи», доц., д. н. Нгуен Ван Літь: «В'єтнамсько-українські економічні стосунки» та ін.

Після доповідей було жваве обговорення проблематики семінару. Майже усі доповідачі вказували на те, що В'єтнам та Україна мають довготривалі традиційні стосунки, що беруть початок за часів Радянського Союзу і продовжуються після здобуття Україною незалежності. Країни обмінювалися делегаціями на високому державному рівні та

підписали низку двосторонніх угод, що мають сприяти стосункам між нашими державами у різних сферах життя. Однак, незважаючи на великий потенціал, на практиці відносини між Україною і В'єтнамом не такі активні і плідні, як хотілось би обом сторонам. Товарообіг незначний, культурний обмін нечастий, наукова співпраця зупинилася на кількох галузях тощо. Чому виникла така ситуація – і намагалися вияснити учасники семінару. Як не дивно, хоча більша кількість доповідей були спрямовані на вирішення перспектив економічного та політичного співробітництва, у ході обговорення стало зрозуміло, що корінь проблеми у нестачі інформації. Дивно про це чути у вік інформаційного суспільства, але це так. В'єтнам та Україна часто отримують опосередковану інформацію одно про одного через майже повну відсутність спеціалістів з мови. У В'єтнамі були спроби викладати українську мову абітурієнтам, що готовувались їхати на навчання в Україну, зараз ці курси припинені. В Україні ж в'єтнамську мову вивчають лише в одному університеті (як другу східну мову!) та в кількох загальноосвітніх школах. Наразі ті, хто творить політику, економіку, науку наших двох країн, для взаємодії вимушенні послуговуватися англійською та російською мовами. Цього явно недостатньо. Незнання мови тягне за собою нерозуміння культури, етикету спілкування тощо. З кінця 80-х рр. ХХ ст. в Україні не робилося жодного перекладу в'єтнамської художньої літератури з мови оригіналу! А що ми знаємо про в'єтнамську історію? Тільки те, що нам розповіли американці, французи чи росіяни? Чому український бізнес так важко входить до В'єтнаму? Підприємці чудово можуть вивчити в'єтнамські закони, перекладені англійською, наприклад. Але хто їм розповість про неписані закони, що традиційно сильніші за писані? Цей ряд проблем можна продовжувати без кінця. Що найперше зробили європейські місіонери, що у середні віки прибули до В'єтнаму? Вони не лише вивчили в'єтнамську мову, а й створили для неї свою писемність на основі латинської абетки, якою в'єтнамці послуговуються й досі (хоча в той час у в'єтнамців була своя ієрогліфічна писемність). Необхідність вивчення в'єтнамської мови в Україні та української у В'єтнамі підкреслювалася у ході свого візиту до СРВ у березні цього року і президент В.Ф. Янукович. Ще більше зближившися за допомогою мови, Україна та В'єтнам зможуть не лише плідніше розвивати двосторонні відносини, а й разом інтегруватись у міжнародну спільноту.

B.A. Мусійчук